

— tento postup sa uplatní na vlastné služby, ktorých tržová hodnota môže byť stanovená, aj keď v priebehu toho istého zdaňovacieho obdobia hodnota niektorých častí vlastných služieb nemôže byť stanovená, keďže platiteľ dane nepredáva podobné služby mimo rámca balíka služieb.

- 3) Vnútroštátnemu súdu prináleží určiť, so zreteľom na okolnosti vnútroštátneho sporu, tržovú hodnotu leteniek poskytnutých vo vnútroštátnom spore v rámci dovolenkového balíka služieb. Tento súd môže určiť uvedenú hodnotu prostredníctvom priemerých veličín. V tomto kontexte trh založený na letenkách predaných iným usporiadateľom zájazdov môže predstavovať ten najprimeranejší trh.

(¹) Ú. v. EÚ C 213, 6.9.2003.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(prvá komora)

z 13. októbra 2005

vo veci C-458/03 (návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Verwaltungsgesicht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen): Parking Brixen GmbH proti Gemeinde Brixen, Stadtwerke Brixen AG (¹)

(Verejné obstarávanie — Postupy verejného obstarávania — Verejná koncesia na služby — Prevádzka platených verejných parkovísk)

(2005/C 296/07)

(Jazyk konania: nemčina)

Vo veci C-458/03, ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES podaný rozhodnutím Verwaltungsgesicht, Autonome Sektion für die Provinz Bozen (Taliansko) z 23. júla 2003 a doručený Súdnemu dvoru 30. októbra 2003, ktorý súvisí s konaním: Parking Brixen GmbH a Gemeinde Brixen, Stadtwerke Brixen AG, Súdny dvor (prvá komora), v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia K. Schiemann, J. N. Cunha Rodrigues (spravodajca), K. Lenaerts a E. Juhász, generálna advokátka: J. Kokott, tajomník: M.-F. Contet, hlavná referentka, vyhlásil 13. októbra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

- 1) Poverenie poskytovateľa služieb verejným orgánom na prevádzku plateného verejného parkoviska, za čo je uvedený poskytovateľ odmenený čiastkami, ktoré tretie osoby zaplatia za užívanie tohto parkoviska, predstavuje verejnú koncesiu na služby vo verejnom záujme, na ktorú sa neuplatňuje smernica Rady 92/50/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii postupov verejného obstarávania služieb.
- 2) Články 43 ES a 49 ES, ako aj zásady rovnosti v zaobchádzaní, zákazu diskriminácie a transparentnosti musia byť vykladané tak,

že bránia tomu, aby verejný orgán bez vytvorenia súťažného prostredia udelil verejnú koncesiu na služby vo verejnom záujme akciovej spoločnosti, ktorá vznikla transformáciou spoločného podniku tohto verejného orgánu, spoločnosti, ktorej predmet činnosti bol rozšírený na nové významné oblasti, ktorej základné imanie musí byť nevyhnutne z krátkodobého hľadiska otvorené vstupu ďalšieho kapitálu, ktorej výkon činnosti sa z územného hľadiska rozšíril na celý štát, ako aj zahraničie, a ktorého predstavenstvo disponuje veľmi širokými právomocami v oblasti vedenia spoločnosti, ktoré je oprávnené vykonávať autonómnym spôsobom.

(¹) Ú. v. EÚ C 7, 10.1.2004.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA

(piata komora)

zo 6. októbra 2005

vo veci C-502/03: Komisia Európskych spoločenstiev proti Helénskej republike (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Životné prostredie — Nakladanie s odpadmi — Smernica 75/442/EHS, zmenená a doplnená smernicou 91/156/EHS — Články 4, 8 a 9)

(2005/C 296/08)

(Jazyk konania: gréčtina)

Vo veci C-502/03, Komisia Európskych spoločenstiev, (splnomocnený zástupca: M. Konstantinidis) proti Helénskej republike (splnomocnená zástupkyňa: E. Skandalou), ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES podaná 26. novembra 2003, Súdny dvor (piata komora), v zložení: predsedníčka piatej komory R. Silva de Lapuerta, sudcovia R. Schintgen a J. Klučka (spravodajca), generálny advokát: L. A. Geelhoed, tajomník: R. Grass, vyhlásil 6. októbra 2005 rozsudok, ktorého výrok znie:

1. Helénska republika si tým, že neprijala všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie dodržiavania článkov 4, 8 a 9 smernice Rady 75/442/EHS z 15. júla 1975 o odpadoch, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 91/156/EHS z 18. marca 1991, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z uvedenej smernice.
2. Helénska republika sa zaväzuje na náhradu trov konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 47, 21.2.2004.